

více jest v jedné bedně zapakováno, dátí vyhledati podlé váhy zboží šperkového v obálkách papírových buď sražením tary tarifové od hrubé váhy bedny, nebo podlé váhy plných kartonků nebo konečně tím, že opovíta vycí kartonky zvláště jakožto práce papírové.

Co následuje z §§. 12 a 13.

§. 14. Z §§. 12 a 13 vychází, že těm, kdož jsou povinni, clo platiti, povoleno jest opověděti v případech §. 12. lit. a, toliko míru dutou, v případech §. 12. lit. b, v příčině zboží, ježto se veze prostě jenom to, kolik jest hovad tažných nebo nosných, trakařů nebo nosičů břemen na místo váhy hrubé, a že se výbec udati má toliko čistá váha spůsobem početním, t. j. ta, kteráž vyčází po srážce tary zákonné od váhy hrubé, a skutečná čistá váha jen tehda, když zboží přichází ve schráně, pro kterou v tarifě tara není ustanovena, nebo ve schráně při vození zboží takového neobyčejné, při níž jest se domnívati, že tara jest menší nežli tara zákonné, když zboží v rozličných položkách tarifových obsažené zapakováno jest v jedné nebo když ten, kdo jest povinen clo platiti, jsouli tu zákonné výminky, raději chce, aby se váha čistá skutečným odvážením vyhledala.

V tomto případu budiž skutečná váha čistá v opovědi udána a budiž výslovně připomenuto, že bylo žádáno, aby se vycení předse vzalo podlé skutečné váhy čisté.

Při věcech, přicházejících poštou jízdní, též při zboží, ježto se posílá po železnici pod zamčením vozů nebo při zboží, které se posílá pod bezpečným zamčením lodě, může tak přijimatel zboží, udaje skutečnou váhu čistou, žádati, aby se vycení předse vzalo podlé váhy čisté.

Jak se má schrána opovídati.

§. 15. Poněvadž schrána, v níž zboží jest zapakováno, uvedením zákonních srážek tárních, co se týče vyměřování cla, veliké důležitosti nabývá, tehdy potřebí jest, aby se schrána tato určitě dle onoho pojmenování opověděla, kteréž jí vzhledem na pojmenování, v tarifě za příčinou vyměření srážek tárních ustanovená, přísluší, ku př. jako sud, jako bedna, jako koš, jako balík, a pakli jí žádné z pojmenování těchto nepřísluší, tedy aby byla opověděna jako to, co skutečně jest, k. p. jako kufř, jako konvice, jako láhev.

Co se pokládá při opovídání zboží za nepravdivost.

§. 16. Opověď zboží pokládá se za nepravdivost, když se v ní místo příslušného tarifového pojmenování zboží před rukama jsoucího udá pojmenování jiné, nebo když místo spůsobu vedlejšího, pod kterýž zboží náleží, udá se jiný spůsob vedlejší, nebo konečně, když se pravdivě neudá, mnoholi zboží jest a nebo schrána, v níž jest zapakováno, ku. př. když se místo plodin zahradních, ježto tu skutečně jsou, opoví ovoce, když se místo skutečných 3 centnéřů opovědí toliko 2 centnéře, nebo na místo balíků, sudy.